

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Het betrouwen quetst het herte Godts. Dat VII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Het betrouwen quest het herte Gods.

DAT VII. CAPITTEL.

Alfse op alder kinderen dach int bereyden tot
de Communie beleidt wert doort ghedrys
haerder gepeysen: ende daer ouer hulpe van Gode
bereyshete / soo heeftse van het inweerdichste
medelyden Gods sulcken antwoort ghecregen.
Is dat remant aengebochren zynnde dooz men-
schelijcke becozinge sijn toeblycht necint tot my/
met een vaste hope: soo is hy onder andere een
vande welche ich mach seggen: Een is mijn duy-
ue als wtgelesen onder duysendē die met een van
haar oogen mijn Goddelijk herte heeft door-
wont. Soo dat waert dat ik wist dat ickse niet
en soude connen helpe dat soude voor mijn herte
sulcken moeyelijken verwoestinge zyn / dat alle
de hemelsche wellusten my niet en sonden conne
vermaken. Want in mijn lichaem / dat niet de
Godtheyt versaeint is / hebben de wtuercozen
nen aduocat die my dwingt met hen medelyde
te hebben in verscheyden hunne gebrekelijckhe-
den / waer op sy sepde. Mijnen Heere hoe comt
het dat v onbevlekt lichaem / int welc ghy nopt
goeder: ie renheydt tot sijn vverco-
ren. Christus soo menichvuldige ver slagentheden. Waer op de
Ad Hcb. Hy heeft in als sijn broders moeten ghelyck wor-
des be- den, om dat hy soude bermherich vworden. Ende
treuyss, hy heeft daer toe noch gesepd. Die een ooghe van
my wtuercozen waer mede sp mijn herte dooy-
wont / is een seker betrouwben datse op my moet
hebben / dat ickse in als waerachtelijck can / endt
wet

Cant. 8.
Cant. 4.

wiet / ende wille ghetrouwelijck bstaen/ welch
betrouwen sulcken gewest gebruycet teghen myn
goedertierenheyt/ dat ick geensins van haer eis
can wesen/ waer op sp: Mynnen Heere/ nademael
het betrouwelen sulcken goet is/ dat niemant dat
sonder v gaue en can hebben: wat can hy verdie-
nen die dat niet en heeft? De Heere antwoorden.
Een pegelyc mach zyn cleynmooedicheyt eenich-
sins ouerwinnen/ ten minsten door het getupge-
nisse vande H. Schrifture. Ende ist niet met een
gheheel herte/ ommers met den mont mach hy
segghen tot my: Al waert dat ic int diepste der hel-
len nederghesoncken ware, daer wt suldy my ver-
lossen, en oock/ Al waert dat ghy my doodet, noch-
tans sal ick in v hopen, ende dier ghelycken.

Hoe das-
men de
cleynmoo-
dicheyde
mach vck
vinnen,

Iob 13.

Vijf deelen vande Misse, vvaer door men gheeste-
lijck de Misce hoor en mach.

DAT VIII. CAPITTEL.

O eenen dach alsse ouermits haer cranchens
te bedde liggende inde Misce niet en coste zyn/
ende nochtans ten H. Sacramente soude gaen/
soo heftse niet een beroert herte tot den Heere ge-
sept. Siet mynen alderliessen waer op can ick
nu anders steken dat ick heden belet worde om
ter misse te gaen/ anders dan op v Goddelijcke
bestieringhe/ ende hoe can ick van daghe ghereet
gemaeckt worden/ om te ontfangen v heylighste
Lichaem ende Bloudt/ als naer myn duncken
mijn meeste bereydinghe altijdt gheweest is het
ouermercken vande misse? Waer op de Heere ge-
antwoort heest. Om dat ghy dese dinghen my
wilt/ soo let op my/ ende ick sal v singhen soet-
luydende ende minnelijcke hryloft liedekens.
Hoorz dan van my/ dat ghy door myn bloet ver-

M

lost